

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE DRIE NONNETJES

Kerst-blijspel in twee bedrijven

door

1880

Maike Ooms

Tweede, volledig door de auteur herwerkte, versie

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2012

Nr.2649

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

<p>Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk <i>DE DRIE NONNETJES</i> op te voeren moet de naam van auteur <i>MAIKE OOMS</i> vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.</p>
--

Wettelijk depot D/2000/220/034
ISBN 978-90-385-06906

© 2000 Toneelfonds J. Janssens/Maike Ooms
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(6 à 8 dames – 0 à 1 heer)

YVONNE : Oudere zuster van Christine (In werkelijkheid haar moeder).

CHRISTINE Jongere zuster van Yvonne (In werkelijkheid haar dochter).

LIZETTE : Buurvrouw van Yvonne en Christine. Zij heeft een gouden hart, maar is niet van de slimsten.

LISA : Hoertje. (De oudste zus van Vera en Tina.)

VERA : Hoertje. (Middelste zus van Lisa en Tina.)

TINA : Hoertje. (De jongste zus van Vera en Lisa.)

ZUSTER PHILOMENE : Nonnetje.

MADELEINE : Vriendin van Christine.

* Zuster Philomène en Madeleine kan door dezelfde persoon gespeeld worden.

* Mits enkele kleine aanpassingen kan de rol van Lizette ook door een mannelijk persoon gespeeld worden.

DECOR

Het stuk speelt zich af in de woonkamer van Christine en Yvonne. Een zetel met een salontafeltje. Een kastje. Een eettafel, vier stoelen, een kleine kerstboom die alleen versierd is met wat slingers en enkele ballonnetjes. De tafel is gedekt voor het ontbijt. Er staat zeker een kan koffie met enkele kopjes. Verder brood, beleg, enz.

KORTE INHOUD

Yvonne moet Kerstmis weer eens in haar eentje doorbrengen, omdat haar zus, Christine, gaat werken. De buurvrouw, Lizette, raad Yvonne aan om een eenzame uit te nodigen. Lizette zal haar hierbij helpen. Maar omdat Lizette niet echt van de slimsten is, loopt het de hele boel in het honderd. En dat wordt alleen maar erger als Christine ook nog eens onverwachts thuis komt. Als er dan nog wat geheimen aan het licht komen en er bovendien geld verdwenen is, gaan de poppen helemaal aan het dansen. Alle misverstanden hebben een slaande ruzie tot gevolg. Als dat ooit nog maar goed komt!

EERSTE BEDRIJF

(Yvonne zit aan tafel en knipt, van de in vieren gevouwen krant van Christine, de hoek af, zodat er een gat, ter grootte van een gezicht ontstaat. Ze legt de krant weer netjes naast het bord van Christine en legt het uitgeknipte stuk en de schaar weg.)

YVONNE : 'k Ben eens benieuwd of ons Christine er iets van zal merken.

CHRISTINE : *(op in nachtpon en kamerjas.)* Ha, Yvonne, je bent al vast begonnen met eten.

YVONNE : Als ik op jou moet wachten zie ik zo scheel van de honger, *(Kijkt hierbij scheel.)* dat ik niet meer zie waar ik mijn boterham moet steken.

CHRISTINE : *(Giet een tas koffie in.)* Ja, zeg sorry, maar ik was vannacht pas om twee uur thuis van mijn werk.

YVONNE : Als je zo laat blijft thuiskomen, denken de burens straks nog dat je de straat doet in plaats van secretaresse spelen.

CHRISTINE : Ja, en wat de burens denken is belangrijk. Pfff. *(Opent ondertussen de krant. Steekt haar gezicht door het gat. Dreigend.)* Yvonne, wat stelt dat voor?

YVONNE : Tiens, ik had nooit gedacht dat je het zou opmerken. Dat is een gat.

CHRISTINE : Ja, dat zie ik ook. *(legt de krant weg.)* En waar is dat goed voor?

YVONNE : Ik moet iets vertellen en anders luister jij toch niet.

CHRISTINE : Ah, en wat moet jij dan vertellen ?

YVONNE : De dokter is geweest.

CHRISTINE : *(Ongerust.)* Ben je dan ziek ?

YVONNE : Ja, ik hoorde niet goed en nu blijkt dat ik water in mijn oor heb.

CHRISTINE : *(Lachend.)* Water nog wel. Als je dan ook nog stenen aan uw gal krijgt en balken onder je ogen, dan kan je een huis bouwen.

YVONNE : Ja, lach jij maar, maar ik heb ondertussen wel dikke pech.

CHRISTINE : Oh ja?

YVONNE : Ja. Ik heb een siroop gekregen en die smaakt naar Glüwijn.

CHRISTINE : Naar Glüwijn?

(Yvonne knikt.)

En dat noem jij pech?

YVONNE : Ja, want ik mag daar maar drie kleine koffielepels per dag van nemen.

CHRISTINE : *(Lacht.)* Ik moet toegeven, dat is inderdaad pech.

YVONNE : Erg hé.

CHRISTINE : En was dat nu zo belangrijk, dat je daarvoor een gat in mijn krant moest knippen?

YVONNE : Nee, ik moet nog iets zeggen.

CHRISTINE : 't Is te hopen dat het belangrijker is dan je wateroor.

YVONNE : Oh zeker! 't Is vandaag kerstavond.

CHRISTINE : Dat is elk jaar zo ongeveer rond deze tijd, ja.

YVONNE : Dat weet ik, maar dit jaar wou ik eens echt Kerstmis vieren.

CHRISTINE : Kijk ginder eens. Wat is dat?

YVONNE : *(Kijkt)* Een kerstboom.

CHRISTINE : En nog wel ene van bijna drie meter groot.

YVONNE : Drie centimeter zeker!?

CHRISTINE : *(Streng.)* Wablief?

YVONNE : Dat jij eens een brilletje moet kopen en anders een meetlat.

CHRISTINE : Wees blij dat er een kerstboom staat.

YVONNE : Ja, versierd met vijf kerstballen waar al lang de lak af is en één kale slinger. Er hangen niet eens lichtjes in.

CHRISTINE : Lichtjes verbruiken elektriciteit en elektriciteit kost geld.

YVONNE : *(Venijnig.)* Gierige pin.

CHRISTINE : *(Kwaad)* Jij hebt mooi praten. Wie verdient er hier de kost?

YVONNE : *(Dik tegen haar zin.)* Jij.

CHRISTINE : En wie bepaalt dan de uitgaven?

YVONNE : *(Dik tegen haar zin.)* Jij.

CHRISTINE : Nu praat je tenminste verstandig. Als je geld wilt uitgeven, zoek dan zelf een job.

YVONNE : Sorry Christine, je hebt gelijk. Maar kunnen we niet voor één keertje een

uitzondering maken? Ik wil zo graag Kerstmis vieren. Eén enkel keertje.

CHRISTINE : Nee.

YVONNE : (*Smekend.*) Met alleen een paar vrienden.

CHRISTINE : En wie gaat het eten betalen?

YVONNE : (*Smekend.*) Och, we hebben toch niet veel nodig. Een stukje kalkoen, twee kroketjes, een lepeltje groenten.

CHRISTINE : Een voorgerechtje, roomsoep, een dessertje, koffie, koekjes, drankjes, chips, nootjes, pakjes.

YVONNE : (*Enthousiast.*) Oh ja, pakjes. Mag het Christine?

CHRISTINE : Nee, nee en nog eens nee. Dat eten en die pakjes, dat is alleen maar goed om de kassa's van de winkels te vullen. Dat is alleen maar geldklopperij en dat heeft met de ware betekenis van Kerstmis niks te maken.

YVONNE : Dat weet ik ook wel Christine, maar...

CHRISTINE : Niks te maren. (*Kijkt op haar horloge.*) Ik ga me klaarmaken voor het werk en zorg jij maar dat die krant terug heel is tegen dat ik thuiskom.

YVONNE : Jij gaat vandaag toch niet werken zeker?

CHRISTINE : Iemand hier zal moeten zorgen dat er brood op de plank komt.

YVONNE : (*Smekend.*) Toch niet op kerstavond!?

CHRISTINE : Toch wel en het zou wel eens laat kunnen worden.

YVONNE : Vandaag werkt er toch niemand laat? Iedereen wil vroeg naar huis.

CHRISTINE : Daarom juist. Iemand moet toch het werk doen. En op kerstavond verdien ik driedubbel. Vandaar.

(*Lizette op in deuropening.*)

LIZETTE : (*Vrolijk.*) Goede middag dames.

YVONNE : Ha, hier zie de buurvrouw. Kom maar binnen Lizette.

CHRISTINE : 't Is niet waar hé, nu dat ook nog. Nu is mijn dag helemaal naar de vaantjes.

YVONNE : Christine, jij mag blij zijn dat we zo'n goede buurvrouw als Lizette hebben!

LIZETTE : Dat vind ik ook.

YVONNE : Lizette is als een vriendin voor mij. Ik kom heel goed met haar overeen.

CHRISTINE : Dat kan best zijn, maar dat wil nog niet zeggen dat ze hier dan alle dagen

over de vloer moet komen. *(Staat op.)* Ik ga een douche nemen, dan hoef ik tenminste niet heel de tijd naar haar gezever te luisteren.

YVONNE : Christine!

(Christine af.)

LIZETTE : Amai zeg, die is precies met haar verkeerde been uit bed gestapt.

YVONNE : Dat mag je wel zeggen ja.

LIZETTE : Hé, aan mij zal 't niet liggen hoor. Het is al van vorige week geleden dat ik haar nog eens op haar paard gezet heb.

YVONNE : Als ik jou was, zou ik er maar voor zorgen haar de volgende dagen ook niet op stang te jagen, want dan sta ik niet in voor de gevolgen.

LIZETTE : Is 't zó erg?

(Yvonne knikt.)

Zeg, maar is er iets gebeurd dan?

YVONNE : Och, ons Christine en ik hebben ruzie gemaakt. Ons Christine wil geen Kerstmis vieren. Ze gaat werken, zelfs láát werken. Dan zit ik hier weer alleen.

(Christine op met een douchemuts op haar hoofd. Ze komt even een handdoek halen.)

LIZETTE : Waarom nodig je geen eenzame uit?

CHRISTINE : *(Neemt een handdoek uit het kastje.)* Ja, doe dat. Nodig een eenzame uit. Neem dan wel een man, dan raak je misschien nog van de straat. *(Lacht.)*

YVONNE : Christine, jij hebt geen hart.

CHRISTINE : En jij hebt geen verstand. *(af.)*

YVONNE : *(Tegen Lizette.)* Christine kan op haar kop gaan staan, maar ik vertik het om Kerstmis in mijn eentje te vieren.

LIZETTE : Dat moet ook niet.

YVONNE : Heb je dan niet gehoord wat Christine zei ?

LIZETTE : Juist wel, ik heb haar zonet horen zeggen dat je maar een eenzame moest uitnodigen. (*Samenzweerderig.*) Of niet soms?

YVONNE : (*Kijkt Lizette verwonderd aan.*) Je hebt verdorie nog gelijk ook. Lizette, je bent een genie.

LIZETTE : (*Fier.*) Dat weet ik.

YVONNE : (*Staat recht.*) Ik doe het Lizette, ik doe het, ik nodig een eenzame uit. ... Alleen...

LIZETTE : Alleen wat?

YVONNE : Waar haal ik zo dadelijk een eenzame vandaan?

LIZETTE : Laat dat maar aan mij over. Zo gauw Christine goed en wel op haar werk is, staat hier een eenzame aan de deur.

YVONNE : Ja maar zeg, toch wel een fatsoenlijke eenzame hé.

LIZETTE : Je mag gerust zijn. Ge weet toch, als Lizette iets doet, doet ze het goed.

YVONNE : Ja, zoals die keer dat je oppasser ging spelen in de dierentuin. Drie dagen later waren ze nog apen aan het vangen.

LIZETTE : Dat was een ongelukje hé.

YVONNE : En dan die keer dat je ging helpen in het kapsalon. Dank zij u liep het halve dorp met oranje haren rond. 't Was net Koninginnedag in Holland.

LIZETTE : 't Was toch mooi hé? Heel ons dorpje fleurde er gelijk van op.

YVONNE : Dat zal wel. En dan die keer dat je choco tussen de hosties had gesmeerd.

LIZETTE : (*Lacht*) Ja, de pastoor zijn vingers hingen vol bruin spul en iedereen dacht dat het iets anders was.

YVONNE : Ja, ja, 't is al goed. Weken later sprak heel het dorp er nog over.

LIZETTE : Ja, maar zeg nu zelf, hosties met choco is toch eens iets anders dan alleen maar zo'n droog plakkerig velletje. En dat gezicht dat de pastoor trok, dat was toch ook de moeite waard hé.

YVONNE : Dat wel, maar je mag van geluk spreken dat onze pastoor zoveel gevoel voor humor heeft, anders had je je beste dag nog niet beleefd.

LIZETTE : Daar heb je wel gelijk in.

YVONNE : In ieder geval, zorg maar dat je voor vanavond een fatsoenlijke eenzame vindt, ik zou niet graag de volgende zijn die in heel het dorp wordt uitgelachen.

LIZETTE : Maak je geen zorgen. Ik heb straks de perfecte eenzame voor jou.

YVONNE : Ik hoop het. Zeg Lizette, ik moet nog wel de bedden opmaken en stofzuigen en opruimen.

LIZETTE : Doe maar gerust.

YVONNE : Vind je het niet erg als ik u even alleen laat?

LIZETTE : Absoluut niet. Ik lees ondertussen de krant wel.

YVONNE : Doe dat. Neem er gerust een tas koffie bij, maar denk wel aan die eenzame hé.

LIZETTE : Ga gerust de bedden opmaken. Tegen straks heb ik voor jou de perfecte eenzame gevonden.

YVONNE : Ik zal je maar geloven. Maar let er wel op dat ons Christine hier zeker niets van te weten komt, want anders ontploft er hier een bom.

LIZETTE : Zelfs Christine zou met Kerstmis toch geen bommen leggen zeker.

YVONNE : Maar nee, ik bedoel...

LIZETTE : Ja, ik weet wat je bedoelt. (*duwt Yvonne naar de deur.*) Ga nu maar gauw de bedden opmaken. Ik zorg ervoor dat alles perfect geregeld is. Vertrouw maar op mij.

YVONNE : Ik zal niet anders kunnen, vrees ik. (*af.*)

LIZETTE : Ik zoek dadelijk een gast voor vanavond, maar eerst ga ik de mopjes lezen. (*Gaat zitten, kijkt naar boven*) Zeg God, jij helpt mij seffens wel een eenzame vinden hé. Denk er eens even over na, ik zal ondertussen de mopjes lezen. (*Vouwt de krant open en ziet het gat.*) Amai, volgens mij hebben ze hier last van muizen en wel hele grote zo te zien. (*Bladert even in de krant.*) Hier zie, gevraagd: Advocaat, meester in de rechten. Minimum 5000 euro netto per maand, bedrijfswagen van het type Mercedes. Dat is nu juist een job voor mij. (*Kijkt weer in de krant.*) Wat staat er nog meer? Drietalig. Dat is geen probleem. Ik kan Vlaams, Limburgs en Hollands. (*Zegt met een Nederlands accent.*) Nou Keesie, geen probleem. (*Terug Vlaams.*) En als het nodig is, kan ik ook nog West-Vlaams. Ik zal dat telefoonnummer eens opschrijven. (*Voelt in haar zakken.*) Verdorie, ik heb niets om te schrijven. Ach, dat geeft niet, ik scheur het er gewoon uit. (*Scheurt het stukje uit de krant.*) Er zit toch al een gat in. Een gat meer of minder zal de zaak ook niet maken.

(*Zuster Philomène op. Modern gekleed. Draagt een lange broek.*)

ZUSTER PHILOMENE : Goede middag.

LIZETTE : (*Schrikt.*) Amai, is me dat schrikken.

ZUSTER PHILOMENE : Zie ik er dan zo slecht uit?

LIZETTE : Nee zuster, absoluut niet. (*Stopt ondertussen het stukje krant in haar zak.*) Je ziet er heel goed uit. (*Kijkt wat aandachtiger naar de zuster.*) Maar zuster, je draagt een lange broek.

ZUSTER PHILOMENE : We moeten meegaan met de mode hé.

LIZETTE : Ja maar, zuster, als je geen nonnenkleren meer draagt, hoe weten de mensen dan dat je een non bent?

ZUSTER PHILOMENE : (*Wijst naar het kruisje aan haar halsketting.*) Dat kunnen ze zien aan dat kruisje hier.

LIZETTE : En alleen daaraan kan je nog zien dat je een non bent?

ZUSTER PHILOMENE : Inderdaad, buiten dat kruisje dragen we alles volgens de laatste mode.

LIZETTE : Ach zo. Zeg zuster, een tasje koffie? (*neemt de kan klaar om te schenken.*)

ZUSTER PHILOMENE : Omdat je zo aandringt.

LIZETTE : (*Zet de kan weer neer.*) Ik dring helemaal niet aan. Als je liever geen koffie hebt, is dat voor mij ook goed.

ZUSTER PHILOMENE : Nee, nee, Lizette, ik wil graag koffie.

LIZETTE : Maar ik dring echt niet aan hoor!

ZUSTER PHILOMENE : Dat aandringen, dat was alleen maar een manier van uitdrukken.

LIZETTE : Oh, als dat zo zit. Kom ga zitten. (*schent koffie in voor hen beiden.*)

ZUSTER PHILOMENE : (*Gaat zitten.*) Ja, ja Lizette, om onze jeugd te kunnen helpen, moeten we ze begrijpen. En om ze te begrijpen, moeten we met de tijd meegaan. Wij moeten tegenwoordig zowat alles kennen. Sigaretten, drank, drugs.

LIZETTE : Je meent het. Zeg zuster enne... seks?

ZUSTER PHILOMENE : (*Slaat haastig een kruisteken. Knikt.*) Ook al.

LIZETTE : Dat is straf, ik wist niet dat de Paus zo modern geworden was.

ZUSTER PHILOMENE : Of de Paus zo modern geworden is, weet ik niet, maar wij zusters in ieder geval wel. We moeten zelfs weten hoe je zo'n, je weet wel, zo'n rubberen jasje moet omdoen.

LIZETTE : Je meent het!

ZUSTER PHILOMENE : Jazeker, kwestie van geen ongewenste zwangerschappen of AIDS of zo te krijgen.

LIZETTE : Een mens vraagt zich af waar die goede oude tijd toch gebleven is.

ZUSTER PHILOMENE : Daar zeg je wat. Soms, Lizette, denk ik met heimwee terug aan de tijd dat de jeugd en de mensen in het algemeen nog respect voor ons hadden. Toen moesten we niet meer doen dan arme of zieke mensen wat helpen en een babbeltje slaan met mensen die eenzaam waren.

LIZETTE : Eenzame mensen! (*Springt recht.*) Och God, dat is juist, ik moet dringend een eenzame gaan zoeken.

ZUSTER PHILOMENE : Een eenzame gaan zoeken?

LIZETTE : Ja, Yvonne heeft dringend een eenzame nodig.

ZUSTER PHILOMENE : Wat gaat ze daar mee doen?

LIZETTE : Oh, die heeft ze nodig om samen Kerstmis mee te vieren. (*Gaat terug zitten.*) Zuster Philomène, jij bent door God gezonden. Jij als zuster, kent toch wel een eenzame mens.

ZUSTER PHILOMENE : Goh, dat is toch niet zo simpel. Is het tegen morgen dat ze die eenzame wil?

LIZETTE : Nee, eigenlijk tegen vandaag.

ZUSTER PHILOMENE : Tegen vandaag?!

LIZETTE : Ja, allé, tegen seffens eigenlijk.

ZUSTER PHILOMENE : Tegen seffens? Dan is het wel heel dringend. Laat me eens denken. (*Plaatst haar kin in haar hand en denkt na.*) Ja, ja, misschien...

LIZETTE : (*Veert hoopvol recht.*) Ja?

ZUSTER PHILOMENE : Nee, toch niet.

(*Lizette leunt terug achterover in haar stoel.*)

Of anders...

LIZETTE : (*Veert weer hoopvol recht.*) Ja?

ZUSTER PHILOMENE : Nee.

(Lizette zucht teleurgesteld en leunt terug naar achter in haar stoel.)

Wacht eens, ik weet iemand.

LIZETTE : Is 't echt ?

ZUSTER PHILOMENE : Ja, maar er is wel een probleem. Het zijn drie zusters, en de één gaat nergens naartoe zonder de andere twee.

LIZETTE : Drie zusters? Hoe kunnen die nu eenzaam zijn?

ZUSTER PHILOMENE : Eenzaam zijn ze eigenlijk niet. Maar ze hebben geen familie meer en ik weet zeker dat het jaren geleden is dat ze nog eens een echt kerstfeest hebben meegemaakt. Ze zouden heel blij zijn als ze nog eens echt Kerstmis konden vieren.

LIZETTE : Eenzaam of niet, ik vind die mensen perfect geschikt voor Yvonne haar feestje. *(Kijkt naar boven.)* God, je bent weer eens een keer heel hartelijk bedankt. *(Tegen de zuster.)* Zuster, ik stel voor dat je die mensen direct gaat halen.

ZUSTER PHILOMENE : Maar zal Yvonne er geen bezwaar tegen hebben dat er drie mensen komen?

LIZETTE : Och, zuster, als er hier seffens één nonnetje zit of drie, dat zal ook niet zo veel verschil maken zeker?!

ZUSTER PHILOMENE : Ja, maar Lizette, dat zijn wel zusters hoor.

LIZETTE : Och ja, sorry. *(Verlegen lachend.)* Ik zal voortaan 'zusters' zeggen.

ZUSTER PHILOMENE : Ja maar, Lizette, dat zijn echt drie zusters hé?!

LIZETTE : Ja, dat zeg ik toch.

ZUSTER PHILOMENE : Ja maar...

LIZETTE : *(Staat recht.)* Maak je geen zorgen zuster. Ik neem de verantwoordelijkheid voor die drie zusters volledig op mij. Als jij nu zorgt dat die mensen straks hier zijn, dan zorg ik wel voor de rest.

ZUSTER PHILOMENE : *(Nog twijfelend.)* Als jij denkt dat het goed is.

LIZETTE : Natuurlijk zuster.

ZUSTER PHILOMENE : Ik zal misschien eerst eens iets meer over die mensen vertellen.

LIZETTE : Oh dat is niet nodig, als ze maar komen, dat is genoeg.

ZUSTER PHILOMENE : Ben je zeker?

LIZETTE : Absoluut. Ga die mensen nu maar snel uitnodigen.

ZUSTER PHILOMENE : Dat zal ik doen, maar ik moet eerst Yvonne nog even spreken.
Zou ze nog lang wegblijven? Ik heb wel weinig tijd, want ik moet nog van alles regelen voor deze avond, voor de soepbedeling voor de arme mensen.

LIZETTE : Yvonne is boven bezig, ik denk dat die zo wel zal komen. Drink ondertussen maar rustig je tas koffie. Je moet me wel even excuseren, ik moet een dringend telefoontje doen.

ZUSTER PHILOMENE : Er is toch niets ergs aan de hand?

LIZETTE : Nee, nee, zuster, integendeel, ik heb de job van mijn leven gevonden.

ZUSTER PHILOMENE : Oh, en welke job heb je gevonden?

LIZETTE : Ha, die van advocaat. Meester in de rechten.

ZUSTER PHILOMENE : Als advocaat? Moet je dan geen diploma hebben?

LIZETTE : O, maar dat heb ik.

ZUSTER PHILOMENE : *(Ongelovig.)*Werkelijk?

LIZETTE : Ja, vijftig meter zwemmen. Dat heb ik al in de lagere school behaald.

ZUSTER PHILOMENE : Maar nee, ik bedoel of je dan geen diploma van advocaat moet hebben?

LIZETTE : Oh, dat denk ik niet.

ZUSTER PHILOMENE : Ik zou zo denken van wel. En je zult toch op zijn minst ook wat ervaring moeten hebben.

LIZETTE : Oh, maar dat heb ik zeker. Ik heb al tien keer een rechtszaak gezien op tv en ik kan praten als de beste. En dat is tenslotte het belangrijkste, want ze zeggen toch altijd dat een advocaat goed moet kunnen praten.

ZUSTER PHILOMENE : Dat is wel waar. Maar of je zonder diploma aan een job als advocaat zal geraken, dat betwijfel ik toch.

LIZETTE : Och, ik kan het altijd proberen hé. Wie niet waagt, niet wint. Ik ga nu eerst even telefoneren in de hal, als je me nodig hebt, dan roep je maar. *(af.)*

ZUSTER PHILOMENE : Ik geloof toch niet dat die Lizette van de slimste is. Een job als advocaat. Waar haalt ze dat nu weer uit? Ik vraag mij trouwens af of ze wel goed begrepen heeft dat ik het over zusters had.

(Christine op, gekleed en opgemaakt. Ze heeft haar handtas bij en een koffertje.)

CHRISTINE : Ha, zuster Philomène.

ZUSTER PHILOMENE : Dag Christine.

CHRISTINE : Je kijkt zo bedenkelijk. Is er iets?

ZUSTER PHILOMENE : Ja, ik vraag me af of Lizette wel begrepen heeft dat ik het over zusters had.

CHRISTINE : Welke zusters?

ZUSTER PHILOMENE : Awel, die drie zusters voor Yvonne voor Kerstmis.

CHRISTINE : Voor Kerstmis?

ZUSTER PHILOMENE : Ja. Yvonne zocht toch een eenzame voor vandaag. Heeft ze daar tegen jou niks over gezegd dan?

CHRISTINE : *(Snel.)* Oh jawel, jawel, ik had er alleen niet meer aan gedacht. *(Kijkt bedenkelijk.)*

ZUSTER PHILOMENE : Oef, ik was al bang dat ik iets verklapt had.

CHRISTINE : Nee, helemaal niet zuster, maak u maar geen zorgen. Alleen, wat heeft die eenzame met die drie zusters te maken?

ZUSTER PHILOMENE : Ha, dat zit zo. Yvonne, was op zoek naar één eenzame, maar het zijn er nu eigenlijk drie geworden, drie zusters. Yvonne zal het toch niet erg vinden dat er drie mensen komen in plaats van ene, zeker?

CHRISTINE : Oh nee, ik ben er zeker van dat ons Yvonne dat helemaal niet erg vindt.

ZUSTER PHILOMENE : Ik voel mij helemaal opgelucht. Zeg, zou Yvonne nog lang boven blijven? Ik zou ze graag even spreken.

CHRISTINE : Over de bijdrage voor de armen zeker?

ZUSTER PHILOMENE : Euh ja.

CHRISTINE : Ik zal die wel geven.

ZUSTER PHILOMENE : *(Teleurgesteld omdat ze denkt dat Christine minder zal geven dan Yvonne.)* O, maar anders kom ik straks wel terug als Yvonne boven gedaan heeft.

CHRISTINE : Nee, dat hoeft niet. Hier zie. *(haalt 25 euro uit haar geldbeugel.)* Alstublieft zuster.

ZUSTER PHILOMENE : *(Stomverbaasd.)* Amai, 25 euro. Yvonne geeft gewoonlijk maar 2 euro en 50 cent.

CHRISTINE : Ach ja, je kent ons Yvonne. Altijd even zuinig.

ZUSTER PHILOMENE : (Niet-begrijpend.) Yvonne zegt altijd, dat ze niet meer geeft omdat ze dat van jou niet mag.

CHRISTINE : (*Op haar tenen getrapt.*) Dat zal wel een misverstand zijn.

ZUSTER PHILOMENE : Werkelijk? Iedereen beweert nochtans dat je zo gierig geworden bent.

CHRISTINE : De mensen beweren zoveel.

ZUSTER PHILOMENE : Ja, maar toch...

CHRISTINE : Luister eens hier, als ik toevallig wat gieriger ben dan vroeger, dan zal ik daar wel een grondige reden voor hebben. En daarbij, als ik 25 euro geef, zal ik toch niet zo gierig zijn als ze beweren. Of wel soms?

ZUSTER PHILOMENE : (*Haastig.*) Nee, nee, maar zo bedoelde ik het niet.

CHRISTINE : (*Staat recht.*) Nee, dat zal niet. Steek dat geld nu maar gauw weg voor ik van gedachte verander.

ZUSTER PHILOMENE : (*Steekt haastig het geld weg.*) In ieder geval hartelijk bedankt, Christine.

CHRISTINE : Ja, ja. 't Is al goed. Zorg jij nu maar voor ons Yvonne haar zusters.

ZUSTER PHILOMENE : Ik vertrek dadelijk. (*af.*)

CHRISTINE : Zozo, ons Yvonne zoekt drie zusters voor Kerstmis en ze heeft daar tegen mij niets over gezegd. Die gaat achter mijn rug toch geen feestje bouwen hé?! Daar moet ik het fijne van weten.

(*Lizette op.*)

LIZETTE : Ha Christine, is Yvonne nog niet terug beneden?

CHRISTINE : Nee, waarom?

LIZETTE : Ik moet ze dringend spreken.

CHRISTINE : Over drie zusters misschien?

LIZETTE : (*Schrikt.*) Drie zusters? Ik snap echt niet waar jij het over hebt.

CHRISTINE : Ha nee? Ik heb daarnet zuster Philomène nog gesproken. Volgens haar heeft ons Yvonne drie zusters nodig, voor Kerstmis. En ik ben er zeker van dat jij daar meer van weet.

LIZETTE : Oh, euh, ja, die drie zusters. (*Zoekt naar woorden.*) Die zusters, dat is, euh...

(*Dan vlot.*) Ha, dat is voor die dinges.

CHRISTINE : Welke dinges?

LIZETTE : Heu, awel, voor de soep.

CHRISTINE : Voor welke soep?

LIZETTE : Voor die tomatensoep met ballekes voor de armen en de daklozen deze avond.

CHRISTINE : Ons Yvonne gaat hier deze avond toch geen soep uitdelen zeker?

LIZETTE : Natuurlijk niet. Die wordt in de rosse buurt uitgedeeld.

CHRISTINE : En wat heeft dat dan te maken met die drie zusters?

LIZETTE : Oh, maar dat is simpel, iedereen die 2 euro en 50 cent geeft mag een arme of een eenzame sturen naar de soepbedeling. Yvonne kende geen arme of eenzame mensen, dus heeft zuster Philomène gezegd dat ze dan drie zusters zou sturen.

CHRISTINE : Dat zijn dan drie mensen. Dus dan is dat samen al 7 euro en 50 cent.

LIZETTE : Heu ja, maar ik leg de helft bij.

CHRISTINE : Dat zal best zijn. (*Bekijkt Lizette wantrouwig.*) En je bent er zeker van dat die zogenaamde soepbedeling niet hier is?

LIZETTE : Natuurlijk niet, iedereen weet toch dat dat in de rosse buurt is.

CHRISTINE : En wie deelt die soep dan uit?

LIZETTE : Vrijwilligers natuurlijk, dat weet nu toch iedereen.

CHRISTINE : Ha, maar nu begrijp ik het! Jij en ons Yvonne gaan vanavond vrijwilliger spelen in de rosse buurt. Maar daar komt niks van in!

LIZETTE : Wij gaan helemaal geen vrijwilliger spelen.

CHRISTINE : (*Kwaad.*) Lizette, ik meen het hoor. Jullie gaan vanavond niet naar die rosse buurt. Het is daar veel te gevaarlijk met al die drugdealers en pooiers. Voor je het weet hebben die een mes tussen uw ribben geplant. Als je niet bekend bent in die buurt, kan je er beter wegblijven. Veel te gevaarlijk!

LIZETTE : Jij weet dat precies zo goed.

CHRISTINE : (*Schrikt even.*) Dat komt omdat ik heel de krant lees en niet alleen de mopjes, zoals jij.

LIZETTE : Hela, ik kom hier de krant lezen om te zien of er soms nog nieuwe werkaanbiedingen in staan.

CHRISTINE : En is het echt nodig om dat alle dagen hier te komen doen?

LIZETTE : Nee, ik kan de krant ook meepakken naar huis, als je dat liever hebt.

CHRISTINE : Ik krijg nog eens een punthoofd van jou.

LIZETTE : Dat is heel handig met carnaval, dan blijft je hoedje goed staan.

CHRISTINE : (*Heel kwaad.*) Dat bedoel ik niet en dat weet jij heel goed!

LIZETTE : Zeg Christine, je bent zo kwaad. Waarom doe je nu zo?

CHRISTINE : Omdat ik er van overtuigd ben dat jij en ons Yvonne vanavond achter mijn rug iets gaan uitsteken en daar krijg ik de kriebels van.

LIZETTE : Wij gaan helemaal niets achter jouw rug uitsteken.

CHRISTINE : Lizette, lieg niet, God ziet en hoort u!

LIZETTE : Ik lieg niet! Ik durf zelfs zweren dat wij niets achter jouw rug gaan uitsteken!

CHRISTINE : Waarom kriebelt dan heel mijn lijf?

LIZETTE : Beestjes misschien?

CHRISTINE : Oh, wacht maar, als ik jullie op wat dan ook betrap, dan zwaait er wat. Dan zullen jullie je beste dag nog niet beleven. (*Neemt haar jasje.*) Ik ga werken en oh wee als jullie iets uitsteken.

LIZETTE : Vertrek jij al zo vroeg naar je werk?

CHRISTINE : Nee, ik ga eerst nog langs de dokter.

LIZETTE : Ben je ziek dan?

CHRISTINE : Nee.

LIZETTE : Waarom ga je dan naar de dokter?

CHRISTINE : Om te vragen of je in december nog paasbloemen kunt planten.

LIZETTE : Dat weet nu toch iedereen dat dat niet kan.

(*Christine kijkt kwaad.*)

Maar als je het toch per se aan een specialist wilt vragen, dan kan je volgens mij beter naar de bloemist gaan.

CHRISTINE : Nee, ik ga naar de dokter.

LIZETTE : Je moet het zelf weten, maar volgens mij weet een dokter niets van paasbloemen.

CHRISTINE : Ik ga ook niets over paasbloemen vragen!

LIZETTE : Waarom zei je dat dan?

CHRISTINE : Voor mijn plezier.